

צמאה נפשי

גליון 34

מועדי כניסת השבת

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 6.04	ירושלים: 4.50
תל-אביב: 6.05	תל-אביב: 5.05
חיפה: 6.04	חיפה: 4.55
ביתר עילית: 6.04	ביתר עילית: 5.05
רבינו תם: 6.44	
הנץ החמה: 6.19	
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.28	
סוף זמן ק"ש להגר"א: 9.04	
סוף זמן תפילה למג"א: 9.36	
סוף זמן תפילה להגר"א: 10.00	

פרשת תרומה תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

אנא רחום והנן
זכני לבנים ובנות
שיזכו לקבל פה
חדש ומהודש כל
רגע ושניה כמו
רבינו הקדוש
והנורא, וכל
מילה ומילה,
וכל אות ואות,
שיוציאו מפייהם
תהיה מדודה
ושקולה עד
שיזכו שהשיכנה
הקדוש תדבר
מפיהם ויתקיימו
בנו הפסוקים
"ואני זאת בריתי
אותם אמר ה'
רוחי אשר עליך
ודברי אשר
שמתי בפך לא
ימושו מפך ומפי
זרעך ומפי זרע
זרעך אמר ה'
מעתי ועד עולם"

"וְדַבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַפְּסַפְסֵי שְׁנֵי הַכְּרֻבִים..." (כה, כב)

בן אדם שיש לו טיפת שכל, אז איך שהוא יוצא מהבית הוא בורח כמה שיותר מהר, הוא רץ מבית הכנסת לשיבה, הוא רץ כל עוד נפשו בו, הוא יודע שרשות הרבים זה תעלת ביוב גדולה...

אומר ה"תנא דבי אליהו" שהכרובים קדמו לעולם, הכרובים קדמו לכל מעשה בראשית, כמו שהיו כרובים בבית המקדש כך יש גם כרובים בשמים שהם קדמו לכל מעשה בראשית, מביא ה"עץ חיים" שהכרובים הם שורש הבריאה. וזה שכתוב "מבין שני הכרובים" שכל הבריאה כולה וכל התורה וכל העולמות הכול נברא ונאצל מבין משני הכרובים.

כל תינוק הוא בחינת הכרובים, הכרובים זה התינוקות (כרובים, דמות פרצוף תינוק להם-רש"י), כי התינוקות שלא חטאו ולא נכשלו בראיות אסורות במחשבות אסורות הם כמו כרובים, הם התינוקות שעליהם עומד העולם, התינוקות הם למעלה מהמלאכים, למלאכים אין שום השגה בתינוקות.

התינוק הזה לא עשה שום חטא בחיים שלו הוא לא פגם בשום פגם אז הוא למעלה מספירת הכתר וההבל פה שלו זה ההבל הכי קדוש שיש בעולם "הבל פה שאין בו חטא" שנמשך מעולם האצילות מהכרובים שבעולם האצילות וכל ההשפעות לעולם נמשכות דרך התינוק הזה. העולם עומד על ההבל פה של תינוקות של בית רבן כמו שאומר הזוהר בויקרא שמיד שהתינוק אומר את האות א' באותו רגע מזדעזעים כל הרקיעים וכל המלאכים וכל השרפים, ובאותו רגע נהיית אש בכל העולמות שום שרפים שום מלאכים ושום צדיקים לא יכולים לראות את האור שיוצא ומאיר בכל העולמות. שהתינוק אומר את האות א', אי אפשר לדמיין בשום דימיון את האורות שיוצאים ומתגלים, כשהתינוק אומר א' יורדים ש"ע ריבוא אורות, יורד האור הגנוז, ולכן כל העולם וכל העולמות וכל הדור עומד על הבל פיהם של תינוקות של בית רבן.

הרבי מביא בתורה לז' "ועל ידי צדקה דארץ ישראל תכלול עצמך באיורא דארץ ישראל שהוא בחינת הבל הקדוש שאין בו חטא... שהיא בחינת הבל פיהם של תינוקות", הרבי אומר שאי אפשר לקבל מההבל פיהם של התינוקות רק על ידי שאדם נותן צדקה לארץ ישראל, אם הוא זוכה לתת צדקה הוא מגיע להבל פה שאין בו חטא, לבחינת תינוק, כלומר אדם יכול לחזור כל רגע לגיל 7, כל הענין תמיד להיות ילד בגיל 7, כל החיים להיות תמיד בגיל 7, אתה יכול להיות אפילו בן 70 בן 100 אבל אתה צריך את ההבל שאין בו חטא! אתה צריך להיות תינוק בן 7 אם אתה מחלק צדקות אז בכל צדקה שאתה נותן אתה מקבל את ההבל פה שאין בו חטא אתה נהיה בחינת הכרובים אתה נכלל בכרובים.

"הניצנים נראו בארץ"-הניצנים זה התינוקות, כשהתינוקות יורדים לעולם הם יורדים קדושים טהורים הם לא רוצים להיטמא פה בעולם בשום טומאה, תינוק לא רואה מה קורה ברחובות הוא יודע שכל הרחוב זה טומאה, התינוק יודע שכל העולם זה ביוב, זה כבר ברור לו מגיל 3 הכול ברור לו. כל אחד יכול להיות בבחינה של תינוק כל אחד צריך לראות איך הוא ישאר תינוק, ה' רוצה שאדם ישאר תינוק כל החיים. ואיך נשמור את זה שתמיד נשאר תינוקות? על ידי שלא נרצה להיות אנשים גדולים לא נרצה לראות מה קורה ברחובות שום דבר טמא לא ימשוך אותנו, כשאתה רואה ביוב אז אתה בורח! אתה לא אומר אולי אני אקצר את הדרך אני אלך דרך הביוב אלא אתה בורח מהביוב כל עוד נפשך בך, אתה לא מוכן להתלכלך אפילו שניה בביוב, ככה צריכים לדעת שכל מה שקורה כאן בעולם זה שאנחנו נמצאים בתוך בור גדול של ביוב.

אחרי החטא של אדם הראשון כל העולם נהפך לבור של ביוב לתעלת ביוב ענקית, אתה עובר ברחוב צריך שלא ימשוך אותך שום דבר טמא, אל תראה כלום, תברח מכל דבר רע מכל ראה אסורה ומכל מחשבה אסורה, אל תנסה להיכנס לשום ענין מהעולם הזה, העולם עובר כהרף עין תדע לך שהעולם זה ביוב גדול אין מה להסתכל בו אין מה לראות אין מה לשמוע. תחשוב - איך אני אהיה תינוק כל החיים, אני רוצה להיות תינוק אני רוצה את ההבל שאין בו חטא, לא רוצה ששום חטא ידבק בי ששום תאוה תדבק בי, חוץ מתורה ותפילה שלא יענין אותי שום דבר. תדע שהרחוב מלא טומאות, ובן אדם שיש לו טיפת שכל איך שהוא יוצא הוא בורח כמה שיותר מהר לא מסתכל הוא יודע שצריך עכשיו לדלג מכמה תעלות של ביוב בדרך, הוא רץ מבית הכנסת לשיבה מהכותל למירון הוא רץ כל עוד נפשו בו הוא רק בורח הוא יודע שכל הרחוב כל רשות הרבים כל העולם זה תעלת ביוב גדולה.

הרבי הוא התינוק האמיתי הוא ה"ינוקא" הוא אמר "עוד לא התחלתי להיות כלל" כי הרבי מעולם לא ראה את העולם, לא שמע את העולם, לא היה לו שום הסתכלות בזה העולם אפילו כהרף עין, מעולם לא הוציא דיבור בעולם, מעולם לא נשם את העולם הוא לא הוציא שום הבל פה כאן בעולם. הרבי זה הבטל"ער (הקבצן) העיוור מסיפורי מעשיות שמהיום שהוא נולד עד הפטירה הוא לא פתח את העיניים, הוא לא ראה את העולם הרבי זה אש להבה, אש להבה לה' יתברך, דבקות אין סופית בה' יתברך, זה היה רבינו הקדוש כולו אש להבה לה' יתברך. אם יודעים מצדיק אמיתי כמו רבינו הקדוש אז יכולים לזכות תמיד להבל פה שאין בו חטא, ולכן מתי שבאים לרבי מתחילים להיות תינוק בן 7, שאתה מגיע לצדיק, נותן צדקה לצדיק אז אתה זוכה להבל פה שאין בו חטא.

שמך יועבר לברכה
אצל הרב שליט"א
לזרע בר-קיימא, לרפואה
לפרנסה, לעילוי נשמה וכו'
052-7602440 052-7639126
toratbreslev@gmail.com

קריאת קודש לכל קהל קוראי העלון "צמאה נפשי"
אנו מבקשים מהציבור היקר להשתתף, לזכות ולקחת חלק במצוה חשובה זו להפיץ את העלון בארץ ובעולם. כל תרומה תתקבל בברכה

פני מלך

להגיע לביטול המוחלט

בקול שרה, גרש את ישמעאל כי הוא יכול להזיק לחינוך של יצחק - קודם כל החינוך של הילד, לפני החסד. בואו נתאר לעצמנו מה אברהם אבינו עבר באותו רגע, היתה לו כוז בושא לאברהם אבינו, הוא אמר: אני לא יכול לצאת לרחוב. אנשים יעזבו אותי, כל החסידים שלי, כל התלמידים שלי, כל מי שהולך בדרכי, כולם יכפרו בי, גמרנו עם כל העבודה שלי. כי אני לימדתי אותם להיות בעלי חסד, להתייחס בסבלנות עד שגם הבן הלא מוצלח יאמין בה', עד שגם הוא ירגיש את ה', ללכת אתו לאט לאט ולא לרדוף אותו, ועכשיו אני צריך לזרוק את הבן שלי מהבית... אבל אלו היו האבות הקדושים - מרכבה לשכינה בלבד בלי רצונות עצמיים! השיא של הביטול - הוא ברגעים של פטירת האדם, כשהנשמה עוזבת והאדם מבין שאין בעולם הזה כלום, ואז כל מי שנמצא עם האדם, כולם צועקים: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". כי ברגע כזה מבינים כולם שאין כלום, יש רק ה', אין כלום חוץ מהאחד. העולם כולו נברא בשביל הרגע הזה. כל יום מחיי האדם הוא בעצם מכין את עצמו ליום האחרון.

"האבות הקדושים היו מרכבה לשכינה". מה זה להיות מרכבה? זה לבטל את עצמך לגמרי, להגיע לביטול מוחלט של הישות, האבות הרגישו שהם לא קיימים, שהם כלום. הם רק מרכבה. לא עושים כלום, שום דבר הם לא עושים, כל מה שהם עושים זה מה שה' מראה להם לעשות. אין להם רצון משל עצמם, אין להם מחשבות משל עצמם, כל מה שהם עושים זה להיות מרכבה, שהיא נושאת את הרוכב והוא - הרוכב מכוון אותה. הם זכו להיות המרכבה לקדושה, הם זכו להיות הגלגלים שמסיעים את המרכבה. צריך ללמוד מהאבות הקדושים איך לבטל את עצמנו. כי אנחנו צריכים לעשות כל כך הרבה דברים, צריכים לעשות את זה ואת זה ואת זה. אבל בעצם כל הדברים זה לשכוח מעצמנו, לשכוח מהרצונות שלנו, הרצונות שלנו צריכים להיות הרצונות של ה'. לבדוק כל הזמן האם הרצונות שלנו מתאימים לרצון האלוהי. לחפש כל הזמן רמזים ואיתותים איך לעשות את רצון ה'. לזרוק את השכל שלנו ולעשות את רצון ה'. הנה אברהם אבינו עשה כל כך הרבה חסד, ופתאום אומר לו ה': תשמע

פרפראות התורה

"זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני" (כה, ג-ד)

כל אחד - כפי הטוב שהיה לו - הביא נדבת לבו הטוב למלאכת המשכן, כי המשכן נבנה מכל הטוב שנתברר מכל אחד מישראל. כי זהב וכסף ונחשת הם בחי' הגוונים עילאין, שהם בחי' הטוב שיש בכל אחד מישראל, שזהו בחי' "ישראל אשר בך אתפאר", שהם כלולים מגוונים סגי'אין, היינו הנקודות הטובות שיש בכל אחד מישראל. כי יש בכ"א מישראל נקודה טובה אפילו בהפחותים שבהם, מה שאין בחבירו (ליק"א לד), והשי"ת מתפאר בהם. וזה בחי' הגוונים שהיו בביהמ"ק והמשכן בחי' זהב וכסף וכו' שהביא כ"א מנדבת לבו הטוב, כי שם היו כלולים כל הנקודות טובות, שהם בחי' גוונים עילאין שיש בכל אחד מישראל, וע"כ אחר מעשה העגל, שאז הוצרך משה לחפש ולמצוא הנקודות טובות שיש בכל אחד מישראל, ע"כ אז נצטוו על מלאכת המשכן, כי המשכן נבנה מנקודות טובות. (ליקוטי הלכות-השקמת הבוקר א, ד')

"ויקחו לי תרומה, מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי" (כה, ב')

אומר ה"פתוחי חותם" שפסוק זה יש לפרש על דרך הרמז, שהכונה כאן היא על התפילה, כי ידוע שעיקר התפילה היא בלב, כמו שכתוב: "ולעבדו בכל לבבכם", ואמרו רבותינו: איזויה עבודה, שהיא תלויה בלב? - זו תפילה, שצריך כונת הלב בשעת התפילה. שאם אין האדם מכוון לבו בשעת התפילה, אלא רק מוציא המלים מפיו, ולבו אינו עמו - אין תפילתו מתקבלת, כיון שהתפילה מורכבת ממילים קדושות, והמילים הללו עולות לשמי מרומים, ומעלות את השכינה מעלה מעלה, ולא שייך שתעשה הפעולה הזאת ללא כונת הלב כראוי. וזהו שאמר הכתוב: "מאת כל איש אשר ידבנו לבו". דהיינו, כל מי שמכוון לבו כראוי בשעת התפילה, ממנו "תקחו את תרומתי", דהיינו, ממנו תקבלו את תפילתו. ומי שאינו מכוון את לבו, והדברים והמילים שהוא מוציא בתפילתו, הם רק מהשפה ולחוץ - אל תקבלו את תפילתו. (בני ציון)

סיפור לפרשה

"ויקחו לי תרומה"

בעיירה סאסוב שבגאליציה, נתפרסם לגנאי אחד מעשירי המקום, שהיה מסרב לתרום לכל דבר שבצדקה, ואפילו ממצוה גדולה כפדיון שבויים היה מדייר עצמו בתירוצים שונים ומשונים. כשנודע לרבי משה ליב מסאסוב על התנהגותו הבלתי נסבלת של הגביר הקמצן, הורה לאנשי שלומו, שיוזמינו אליו את האיש בלא דיחוי. החסידים עשו כדבר רבם להביאו בדחיפות את הגביר הקמצן לביתו של רבי משה ליב. לאחר פריסת שלום קצרה, קם הצדיק מכסאו, והוציא מאחד הארונות ראי קטן. מיד רכן לעבר האורח והציג את הראי הנוצץ לפני עיניו. "את מי אתה רואה בראי שבידי?" - שאל רבי משה ליב את הגביר הנדהם. "את עצמי אני רואה כאן, רבי" - השיב הגביר במבוכה. "הבט נא מהחלון החוצה, ואמר לי: את מי רואות עיניך עכשיו?" "הנני רואה אנשים, העוברים ברחוב אנה ואנה" - קרא הגביר, וכולו היה אחוז השתוממות ופליאה נוכח שאלותיו של הצדיק. גחן רבי משה ליב לעבר הגביר הנבוך, וקרא אליו בהרמת קול ובהטעמת כל מלה: תן דעתך, שהראי הקטן שבחדרי, וגם שמשות החלון עשויים זכוכית. אלא, שהראי מצופה כסף מאחור, ומשום כך אינך מסוגל לראות דרכו אנשים אחרים... (בני ציון)

שבת שלום!

"דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה"

על מידת החסידות המופלגת, שהיתה טבועה בצדיק רבי שמלקי הורוביץ, מבחירי תלמידיו של ה"מגיד ממזריץ", מעיד המעשה הבא: יום אחד נכנס לביתו עני עובר-אורה, ובקש נדבה לצורך דחוף. פשפש רבי שמואל בכיסי בגדיו ובמגירת שלחנו, ושום מטבע לא נמצא שם. רבי שמואל נעשה נבוך לרגע קט, אך מיד נזכר בטבעת יקרה של אשתו, שהיתה מונחת באחת ממגירות הבית. לא היסס כמלוא הנימה, ובשמחה רבה הוציא את הטבעת ממקומה, והושיט אותה לאותו עני. לא עברו רגעים אחדים, והרבנית פתחה במקרה את אותה המגירה, שבה היתה מונחת הטבעת שלה, ומיד הקימה קול צעקה: טבעת הזהב טבעת שלי איננה! הרגיע אותה הצדיק בנועם לשונו, ואמר: זה עתה קימתי מצות צדקה בטבעת זו! שלבה הרבנית את שתי ידיה מרוב צער, וקראה: היודע אתה, שזו טבעת יקרה מאוד? ערכה הוא לפחות עשרים לחמשה זהובים! כחץ מקשת מהר רבי שמואל ריצה אחר אותו עני, שקבל ממנו את הטבעת. לכאשר הלה ראה את הרבי רץ אחריי, הגביר את צעדיו, מחשש שרבי שמואל התחרט על מתנתו היקרה, ובא עתה לתבוע אותה ממנו. לבסוף, השיג הצדיק את העני במרחק רב מביתו. כשהתקרב אליו, טפח על שלמו בחביבות, ואמר: עליך לדעת, שטבעת זו שקבלת ממני במתנה, יקרה היא מאוד, וערכה - 25 זהובים. השמר-נא, אפוא, שלא תמכרנה בפחות משויה...! (בני ציון)

לעילוי נשמת שלמה בן חסיבה ז"ל

לעילוי נשמת מיכאל בן אסתר ז"ל

לעילוי נשמת כמוס בן ציון ז"ל ה' אדר נדבת בנו רבי אליהו מירב נ"י

לעילוי נשמת אודל בת ניסים ע"ה ב' אדר

הצלחה ברוחניות וגשמיות דירה בירושלים והצלחה בחינוך הילדים יעקב בן הדסה אסתר ה"ו

מיכאל אייזק בן ברכה רייזל ה"ו זיווג הגון ואמיתי עם כל המעלות לעבודת ה' בשלמות

זיו בן רחל ה"ו הצלחה ברוחניות וגשמיות

לרפואת והצלחת הרב והרבנית שליט"א